

REDAȚIA

Arad, Doak Perence-ticsa nr. 7.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an . . . 20 cur.

pe 1/2 an . . . 10 "

pe 1/4 an . . . 5 "

pe o lună . . . 2 "

Lett de Duminecă pe an

4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Doak Perence-ticsa nr. 80

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b de fiecare publicație.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 503

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Lupta în comitat.

Lucruri mari numai prin sforțări extraordinare se pot face. Și la tot casul, numai prin devotament și jertfă.

A duce înainte cauza națională, a desamorși spiritele și a vărsa în toți Românii avânt generos, a-i porni spre înălțătoare acțiuni, fără îndotă că ar fi un lucru mare.

Și ne este dată putința s-o facem. Numai datorită sa ni-o împlinim, unul fiește care. Fruntașii interesându-se d'aproape și dând inițiativă în toate afacerile publice, ear soldații răspunzând la apelul ce li-se face.

Luptătorilor din comitatul Aradului li-s'a adresat un apel. Să se prezinte pe Mercuri la adunarea de toamnă a congregației. Toți! Și așa fel să vină aranjați, încât să fie de față la deschidere, să stea până în capăt și dacă necesitatea va cere, chiar două ori trei zile să stăm intruniți. Dar să nu ne ducem nici să abandonăm lupta nici unul până ce nu ni-am făcut datoria deplină.

E vorba de interese vitale ale poporului. De interese așa zicând de toate zilele, de cinstea și averea lui. Cine a primit mandat să represinte aceste interese în casa comitatului, în fața oamenilor puternici, e dator să vină la congregație și cu vorba și cuvințul să apere poporul.

Cine nici atât simț de datorie n'are și nici d'atâta jertfă nu e capabil, acela nu merită numele de Român. Și cu atât mai puțin se poate numi fruntaș.

Lupta intențită și desinteresată, luptă fără șovăire se cere dela ori-ce Român fruntaș cu atât mai osebit, cu cât dacă poporul nu ne va vedea apărând cu toată bărbăția interesele lui cele mai vitale, prin puțin se va mai simți legat de noi și nimic nu l-ar mai împede să se arunce cu totul în brațele diferitelor secte cari îl bântue și

să se lase influențat de agenții de tot felul cari vor să-l nămească.

Lupta în comitate, organizarea tot mai intensivă în vederea acestei lupte, eată singurul mijloc cu care putem influența asupra sătenilor noștri, eată singurul teren unde socialiștii nu pot să se măsoare de loc cu noi.

Să nu lăsăm deci un singur prilej de acest fel, fără a ne fi aruncat cu toate forțele într-o apărare a cinstei neamului românesc și pentru ușurarea atâtor anagarele ce ne apasă. Să simțăm țerării noștri, că într-adevăr au apărători calzi și rezoluți, că nu din alte interese, ci numai din interes superior național, fruntașii se iau la luptă cu stăpânirea și cu toți ungurașii noi și vechi cari vor să-și câștige merite lovind în poporul român.

Eată de ce, ne place a crede că un singur membru român al congregației Aradului nu va lipsi Mercuri dela îndeplinirea unei datorii de onoare. Și până aci, în lupta pentru drepturile naționale și în contra marilor și micilor tirani fruntașii arădași au escelat. E vorba să facem însă un pas înainte și lupta s-o purtăm așa fel, încât oamenii stăpânirii chiar dacă ar mai vrea să ne calce și interesele românești să le nesocotească, să fie opriți a săvârși aceasta.

Ca să ajungem la asemenea rezultate, e în primul rînd, necesar ca să ne facem toți datoria și îndeosebi lupta din comitat s-o potențăm.

Facem deci din nou, și p'această cale, apel la luptătorii români din comitatul Aradului și-i rugăm ca Mercuri să fie fie-care la postul de onoare.

Presa austriacă despre programul lui Tisza. „Reichswehr“ abea-și poate ascunde îngrijorarea, văzând atâtea victorii ale națiunii maghiare. Fiecare punct al programului comisiet de 9, numitul ziar îl socotește drept călcare dreptului; după el fiecare punct „e o spargere a unității în armată și o atingere adusă drepturilor su-

verane.“ Programul maghiar e așa, că în cazul când s'ar realiza, în scurtă vreme ar trebui să urmeze limba de comandă maghiară. Ceea-ce privește drepturile suverane: pe baza celei mai nouă formule Széll, de aci înainte nu se va mai pretinde armata ungară din partea Maghiarilor, ci armata parlamentară, și contele Tisza István în declarațiile sale n'a apărut armata comună, ci armata maghiară care trebuie să fie armata regală.

După „Freundenblatt“ punctul de vedere al partidului liberal de aș, nu se potrivește cu al partidului Deak de odinioară. Din programul comisiet de nouă se vede, căt și-a dat silința, ca membrii fostului partid național să rămână în partidul liberal. Lupta pentru program e înlocuită acum prin neînțelegerile dintre partide și fracțiuni, acestea întunecă viitorul, și exasperează țara mult încercată care spera o vindecare grabnică constituțională.

Rezolvarea crizei.

Deslegarea a sosit. După număratele încercări d'a rezolva criza mai de vreme, ceea ce ar fi fost de dorit în interesul țării întregi, Tisza István a luat asupra sa sarcina d'a forma cabinet și a și prezentat deja M. Sale lista noului cabinet.

Tisza la M. S.

Vineri sara ministri viitorului cabinet s'au întrunit în palatul ministerului de finanțe, unde au conferat vreme mai îndelungată. Sâmbătă a plecat apoi Tisza la Viena, unde a conferat cu ministrul-președinte Körber și ministrul de externe Goluchowsky, La orele 10 a fost primit în audiența de către M. Sa, căruia i-a adus la cunoștință rezultatele conferărilor din Budapesta, prezentându-i tot-odată și lista noului cabinet. M. Sa a primit lista asta.

Noul cabinet.

Marți va apare în foaia oficioasă numirea noilor ministri și în aceeași zi noii ministri vor presta jurământul în mâinile M. Sale. Marți sara se vor prezenta apoi în clubul liberal, iar Miercuri în parlament. Din noul cabinet fac-

parte: Tisza ministru-președinte și ad interim ministru de interne și a latere; ministru de finanțe: Lukács; ministru de justiție: Plósz Sándor; comerciu: Hieronymi Károly; rășbor: generalul Nyiry; culte: Berzeviczy; agricultură: Tallian Béla și ministru croat: Cheh Erwin.

Secretarii de stat.

Impreună cu ministri, și-au dat dimisia și secretarii de stat ai deosebitelor secții dar numirile noi încă nu s'au întâmpat. E vorba însă că vor rămânea Gräzenstein Béla și Mohay Sándor. În clubul liberal s'a lășit svonul, că comitee suprem al Aradului, Urbán Iván, e designat de secretar de stat al ministerului de interne. Toate aste sunt însă numai combinații, căci numai după constituirea definitivă a cabinetului se va proceda la numirea secretarilor de stat.

Dimisionarea lui Apponyi.

Una dintre senzațiile mai mari ale zilelor din urmă e dimisionarea lui Apponyi din presidenția camerei. Sâmbătă i-a adresat vicepreședintelui Tallian o scrisoare, în care îl roagă să prezinte dietei această dimisionare. Aceeași zi a plecat apoi la moșia sa dela Eberhard.

Dimisionarea lui Apponyi a produs consternație în partidul independentist, căci dela el așteptau realizarea utopiilor lor șoviniste. Foile lor îl și acuză în fel și chip, pentru-că i-a dat lui Tisza prilej să pună în fotoliul prezidial pe un om de-al lui. Studentimea universitară a și aranjat în contra lui o șgomotoasă demonstrație.

Noul președinte, probabil, va fi Perczel Dezso.

DIN ROMÂNIA

Statua Domnitorului Cuza. Mai multe persoane din Iași intrunindu-se în localul Camerei de comerț din localitate, au hotărât ridicarea unei statui

„Visurî de noroc“.

Copil alintat al muzelor, nici mai mult, nici mai puțin.

Zaharia Bârsan, e îndrăgit al Thaltei, care cu privirea fermecată îl privește, când el stoarce lacrimi, când șguduie simțirile, celor ce-l ascultă prestațiunile dramatice...

Și eată că muzele nu sunt geloase; căci Melphomene la rîndul său alintă pe Zaharia Bârsan, și din liră îi scoate dulci și drăgălaşe accente.

Dulci și drăgălaşe accente, picurî de rouă dintr'un suflet senin, pe care nu-l tulbură viața, ci îl predispuce la visurî, la visuri de noroc.

„Visurî de noroc“ este titlul unui volum de poezii, pe care Z. Bârsan de curînd l-a publicat.

Câte bucăți cetești, atâtea momente plăcute îți procură cetitul.

Nu vei căuta adâncime filosofică, nu vei găsi afectări, nu tirade; ci crâmpce, fărâme de gândiri și simțiri, în cari recunoști un suflet viu simpatie, plăcut, ce vibrează mereu la adierea vieții.

De exemplu:

S'a lăsat prin geam o rază,
Sol dușos al primăverii
Și mi-a spulberat din suflet
Amintirile durerii.

Mă trezesc jucând prin casă
Și cântând de bucurie;
Poți rînji de-acum prin colțuri,
Blastemată sărăcie!

Nu vreau să mai știu de tine...
Fericirea mă 'nsenină
Și prin visurile mele
Eu sunt rege, ea regină...

Câți nu-și fac în viața asta
Dintr'o rază lumî albăstre...
Vino, primăvară dulce,
Peste inimile noastre!

Cât de naiv, de drăgălaş sună aceste strofe! Vezî sănătatea, puterea, dragostea de natură și de viață, izbucnind cu toată forța.

Umbra unui pesimist abea încearcă pe furis să se strecoară în comparația vieții cu „visurile mele“, — și grabnic răsună coarda „norocului“; „Vino primăvară dulce peste inimile noastre!“

Ș'apoi, de e primăvară, de e iarnă, în viață totuși găsești partea plăcută.

Lasă-ți capul pe vioară,
Măi bătrâne lăutare,
Inima s'o simți că sboară
Pentru vremi în depărtare,
Ști.. pe când tugeai, bătrâne...
Spune-mi, zău, ce mai rămâne
Din iubit?...

Acî se simte, și aceasta este în parte o caracteristică a poeziei lui Bârsan, o inclinare, o dragoste pentru așa zisele vremuri „patriarhale“.

Găsim în volum și poezii scrise în gen și cu timbru popular, ca bunăoară aceasta:

Spune-mi codrule, vecine,
Unde-s florile din tine,
Unde-s cîntecele tale,
Codrule bătut de jale?

Sus pe ramurî despoiate
Stau culbșoarele uitate,
Norii negrii mi-te 'ndoate,
Codrule bătut de ploaie.

Dar pe coasta dusă 'n zare
Cine-ți trece pe-o cărare?
— Trece sufletu-mi și-ți spune
Basme dragi din vremuri bune.

Un sincer sentimentism în poeziile dușoase, și o expansiune naturală în poeziile scrise în „vremuri bune“, caracterizează pe poet. Nimic forțat, ci totul ușor, par' că curge într-o limbă frumoasă și perfect literară, — după-cum de altfel se poate vedea și din bucățile ce am citat aci.

Mat dăm la 'ntemplantare înc'un specimen de versurî drăgălaşe:

Când viața-mi e pustie
Și vremea-mi trece greu,

Pe buze-mi vine-un cântec
Și-l cânt... îl cânt mereu;

E o doină ce-mi vorbește
De-al vieții mele vis...
Dar mă trezesc în lacrimi
Și... nu mai știu ce-am zis.

Pentru a da măsura lirismului lui Z. Bârsan, lăsăm să urmeze aci un fragment din poesia dedicată de poet mamei sale:

Și pe urmă, când văzut-ai
răsplătirea muncii tale,
Ai căzut la gânduri, mamă,
suflet pustiit de jale...
Visurile tale toate
s'au făcut grămезi de scrum,
Peste care-un vînt de iarnă,
urlă, pustiind acum...
Și eu vecinic sunt același
visător pe calea vieții;
Cînt de dragul unei frunze,
plîng de dorul dimineții
Și străin în lumea asta
n'am nici casă, nici cărare...
Și perdut mă 'nchin icoanei
ce-mi suride 'n depărtare...

La această tînguire, se poate răspunde cu Horatiu: *Quem tu semel placido lumine viseria...*

Orfeu.

Domnitorului Alexandru Ioan Cuza. S'au ales pentru acest scop un comitet compus din d-nii: Gr. Chica Deleanu, președinte, A. D. Xenopol, P. Poni, Gr. Alniceanu și A. D. Holban, viceșefi, G. D. Șerban casier. S'au măsurat pentru formarea de comitete în toate orașele din țară, în scopul să se strângă fondurile. Se va face o scripție populară.

Moartea lui Titus Dunka. Acum o săptămână zile s'a stins la Pitești o intelectuală și originală personalitate, de înaltă cunoștință: Titus Dunka, autor dramatic și traducătorul cunoscutei drame *„uș sergenți”*. Cu un temperament abaliv, Titus Dunka a avut o viață deosebit de aventuroasă. A luptat în 1866 alături de Garibaldi, în 1870 în armata franceză, în războiul de independență delat de Africa în 1881.

Din literatura dramatică italiană a tradus: *Moartea civilă*, *Francisca da Rimini* și *Anna Rov.* În repertoriul Teatrului Național figurează de mai mult timp o dramă a sa, originală: *„Invingător și învins.”*

Din străinătate.

Revolta din Bilbao. Despre marea revoltă ce a avut loc alaltăeri în orașul Bilbao, din Spania, o telegramă vestește următoarele: Greviștii au jefuit piața de pâine și băcăniile, au pus baricade și au năvălit într-o casă, în care s'au baricadat, ca să poată rezista gendarmăriei și armatei. Soldații au împușcat de mai multe ori asupra revoltanților, din care 5 au murit și mai mulți au rămas răniți. Numai cu mare greutate au putut împiedeca atacul îndreptat contra mănăstirilor. Guvernul a cerut dela comandamentul trupelor, ca să trimită fără amănare cu tren separat soldați în Bilbao.

O altă telegramă vestește următoarele: Lucrătorii au ocupat orașul după toate formele; ziua întreagă a fost luptă sângeroasă pe strade. Circulația trenurilor a fost împiedecată fiindcă au scos șinele și au ars lemnișii. Consiliul de ministri care s'a ținut alaltăeri a hotărât ca la dispoziția generalului Zapino să se trimită armata districtului. Între răniți sunt foarte multe femei și copii, ceea-ce produce și mai multă suferință. Revoltanții au asediat mai multe mănăstiri și edificii le-au văr-

sat cu petrol. Preoții se sfiesc a îngropa pe cei morți fiindcă nu le e garantată viața. Orașul reprezintă un tablou trist; lipsa de pâine e mare. Numărul victimelor de alaltăeri e de 5 morți și o sută de răniți.

O telegramă sosită mai de curind vestește că deși greva e generală, pacea a fost restabilită. Eri au sosit alte trupe de soldați în oraș. Numărul greviștilor e de 50.000.

Expoziția dela Paris 1900.

După bilanțul definitiv încheiat al expozițiunii universale dela Paris dela 1900, el se soldează cu un excedent de 6—7 milioane de franci.

Expozițiile anterioare au dat ca excedente, cea dela 1867, 2.800.000 franci, cea dela 1878 nici unul, iar cea dela 1889, 1.057.000 franci.

O afacere dureroasă.

Era vremuri, când învățătorul era persoana cea mai neînsemnată. Umilit, servil, fără pic de pretensiune, și ceva prea mulțumit, dacă preotul îi arăta cât de puțină atențiune. Așa erau vremurile pe atunci.

Lumea însă a înaintat. Și în proporție cu această înaintare, a trebuit să înainteze și școala și cu ea și învățătorul. Și, lucru natural, tot cu această înaintare, a trebuit să se desvolte și în el conștiința de sine, *„demnitătea de om.”* Ear această conștiință îl îndeamnă a pretinde și el locul cuvenit în societatea omenească, conform culturii, ce i-s'a oferit.

Și omul necult încă pretinde, a te adresa lui în etatea de bărbat altcum de cum te-ai adresat în pruncia lui, ear aceasta o face din motivul, că și el e *„oare-cineva”* în societatea omenească și că și el compunește ceva. Și ca să scoți lucrurile bine la capăt cu omul acesta, trebuie ținut cont de acest mers al naturii, de acest fenomen psihic.

Imprejurările școlare cer învățătorii bine pregătiți, bine calificați. Lucru foarte la loc. În proporție însă cu această cultură, nu i-se dă respectul și stima cuvenită, cu atât mai puțin i-se rebonifică munca sa în partea materială. Și azi se stăruie într'acolo, ca învățătorul să fie tot servul de odinioară, când era suficient pentru el a ști cânta, puțin ceti, scrie și socoti.

Trăim în mijlocul poporului, prin urmare cunoaștem necazurile și sărăcia lui. Știm ce poate și ce nu poate suporta. Și fiindcă știm aceasta din experiență, putem afirma hotărât, că în tot locul s'ar putea face cu ceva mai mult, decât se face, numai dacă ar fi mai multă bunăvoință din partea acestora, cari sunt chemați a conduce afacerile școlare în comune. Aceasta o știe și vede mai fie-care învățător din propria sa experiență.

E apoi dureros, că aceasta se face în cele mai multe locuri mai mult din motivul, că îmbunătățindu-se starea materială a învățătorului, n'ar mai fi pe viitor servul de odinioară, ci ar cere și el, să ocupe o poziție cinstită, o poziție, ce ar sta pe o treaptă cu celalalt factor cultural din comună. Mulți însă nu se pot împăca de loc cu ideea aceasta! De aici pasul nefericit, că i-se pune învățătorului tot felul de pedeci în înaintarea sa.

Nedreptatea aceasta o simte fie-care învățător. Și indignat de aceasta nedreptate, ici-colo iasă la suprafață aceasta indignare. Și lumea neinițată în cauză atribue învățătorilor niște tendințe periculoase, ce ar fi îndreptate contra bisericii și ca atare contra neamului românesc. Păreri și presupunerii, ce și mai adânc jignesc simțul de demnitate al învățătorului român.

Starea miserabilă, în care se află cei mai mulți învățători români, a fost și ar fi destul motiv, ca aceștia indignați de această stare miserabilă, să se arunce în brațele dușmanului neamului. Și ce constatăm? Din miile de învățători ici-colo, câte unul numai părăsesc postul lor, ear mulțimea, totalitatea chiar, continuă munca cea grea în via neamului românesc, năcăjiți și huliți chiar de accia, cari ar trebui să fie cei mai mari spriginitori în suferințele lor! Ei bine, și unora ca acestora le putem zice fără nici o temere că au tendințe periculoase pentru biserică și neam? Nu e oare aceasta o afirmare riscată la adresa învățătorilor? Ori aceasta să le fie răsplata muncii lor?!

Știe toată lumea și cunoaște sarcina cea grea, ce are s-o supoarte învățătorul și deschilinit învățătorul român. Și dacă nu se stăruie îndeajuns pentru rebonificarea muncii lui; și dacă nu i-se dă măcar cinstea cuvenită: apoi cel puțin să fie cruțat de apostrofările nedrepte, ce se zic la adresa lui! Sau prin astfel de ținută

voim să-i indulcim pentru cauza școlărei noastre?

Bietul învățător se plânge pentru nedreptatea ce i-se face acasă, și când colo, ce i-se răspunde? *„Trebuie să-ți faci hoțul de păgubaș.”* Foarte bine! Dacă împrejurările și binele neamului o cere aceasta, nu putem avea nimic în contra. Cerem însă să fim cruțați, când aceasta procedură nu conduce la fericirea, ci nefericirea neamului.

Toți factorii puși în serviciul bisericii și a școlărei trebuie constrinși, a-și împlini datorința lor cu punctualitate. Și deschilinit are s'o facă aceasta învățătorul. Când cerem însă aceasta am comite o crimă, păcat strigător la cer, dacă n'am cere, că și învățătorului să i-se deo, ce i-se compete după munca sa, și mai presus de toate să fie cruțat de nedreptatea, ce i-se face prin atribuirea de separatism și mai știe bunul Dumnezeu ce, numai pentru-că cere ce se poate și ce-i compete.

Și dacă în adevăr voim a delătura aceste strigări de indignare, atunci în locul prim trebuie delaturată cauza, care dă naștere acestor strigări. Ear aceasta trebuie s'o facem. Și trebuie s-o facem pentru-că așa cer interesele bisericii, școlărei și ale neamului!

I. G.

La Frijde Nansen.

«Figaro» primește următoarea corespondență din Scardinavia dela impresariul Schurman, despre marele explorator:

Fridjof Nansen e într'o stare de sănătate înfloritoare.

De o talie gigantică, uscățiv, dar de o musculatură robustă, părul și mustața foarte blonde, celebrul explorator are aerul unui liniștit burghez. În același timp, când îl observi, simți că ai în fața ta o forță. Ochii săi bruni ce scotocesc în ai tăi, maxilarele sale puternice, garnisite cu dinți puternici și foarte albi, indică o energie puțin comună; vorba sa este dulce, surisul său blând respiră bunătațe, gestul său da impresiunea forței calme și sigure.

Nansen îmi declară îndată, că este complet odihnit de oboseala șederii sale în gheturile eterne, stomacul său a uitat de lipsurile și ar fi gata să se supună din nou la un regim de fripturi de focă...

Nansen locuiește lângă Cristiania, într'o încântătoare vilă. El își împarte timpul între bucuriile familiei și isprăvirea marelui său raport științific asupra expedițiunii sale care va fi publicat în curând.

— Nu-mi place viața dela oraș, declară el; vitele și recepțiunile mă plătănesc. Prefer viața dela sau liniștea în mij-

Cântecul lebedei.

De George Ohnet.

1877 1881 1883

Aceasta știre mai întâria și melancolia lordului. Persoane bine informate însă afirmă că au văzut-o pe Maud cu Maracky în Germania. Aceasta știre a produs așa o scandalizare, în cât rudeniile și pretinzi lordului Mellivan au hotărât că trebuie pus capăt lansării acestei știri. Au predat chestia Marchizului. Acesta îi asculta rece ca ghița zise apoi:

— Nu-mi pasă, să vorbim dar despre Maud, dar acum pentru ultima oară. E adevărat că fiica mea a fugit de-acasă și s'a dus după Maracky. Înainte de a părăsi Anglia, au legat căsătorie în Canes. Maud a devenit soția legitimă a lui Maracky. Când eram în Irlanda, artistul a fost atât de temerar să-mi ceară mâna d-șoarei Mellivan. L'am rugat numai ca să plece imediat... atunci a declarat că fiica mea-i iubeste și l'a imputernicit s'o ceară dela mine. Mi-a spus că este bărbat avut, cu renume; m'a rugat să nu-i dau răspuns hotărât. Eu însă am rămas pe lângă cele zise prima-ori. După aceasta a plecat. Au urmat apoi rugămintele și p'ansul fiicei mele, care era disperată. Miserabilul acela a prins-o cu totul în mreajă sa. Stătea zile întregi fără vorbă; abia mânca, privia fix înainte și asculta par'că ar asculta-o mu-

sică. Am încercat toate să o'distrag, înzadar însă... Am contat la mândria ei; speram că va recunoaște că omul pe care-l iubeste cu cât stă mai jos de ea. Pe Daisy și pe guvernanta ei le am însărcinat s'o aibă mereu în ochi. Într'o seară însă totuși i-au aflat odaia goală. A fugit; și-a părăsit tată, soră, casa în care a murit mamă-sa; și-a uitat de toate de voia unui vagabond.

Lordul Mellivan tăcu pentru un moment și-și acoperi fața cu mâinile apoi continuă cu supărare:

— În aceeași zi am dat ordin ca pe aceea nefericită să nici nu mi-o mai amintească. Eu pe soția d-lui Maracky n'oi cunoșc. Mai am numai o fată. D-Voastră ați voit să aflați adevărul, eată, vi-l'am spus.

III.

Oamenii cu încetul au uitat cele trecute. De altfel lordul Mellivan și Stenio au luptat cu arme de tot neegale. Neintrecutul talent al artistului nici odată nu s'a manifestat cu un efect atât de admirabil, ca după aceasta căsătorie. Par'că prin succesele sale voia să facă uitat și să niveleze durerea ce această dragoste a causat nevetei sale. Artistul s'a luptat cu toate prejudiciile, și a câștigat toate simpatii și admirațiunea unei lumi întregi. Prin farmecul artei sale a ajuns că lumea a condamnat pe părintele ofensat și protesta pentru stricteta sa.

Au constatat că lordul Melivan e un om bun pentru era feudalismului, dacă tractează astfel cu un geniu, măcar că acela e la locul său și între domni ce mai mari. Împăratul l'a ridicat la rangul de conte, el însă n'a purtat titlul, era multumit și numai cu numele Maracky.

Doi ani de zile a fermecat Europa și a dat nevetei sale toată aceea despăgubire ce numai în vis și-a dorit. Era învitată în toate părțile la curte, în societățile cele mai înalte; în tot locul putea să-și arate — grațiile frumosului ei cap blond. Era doamna soată a artistului și în coroana marelui artist nu lipsia acum nici cea mai dulce floare, dragostea.

Stenio acum fiind nu numai avut și sărbătorit, dar și iubit, părea întruparea fericirii pământești. Dar în urma cazului de triumf mergea fatalitatea care voia și acum să arate, că pe pământ nu există fericire neconturbată.

După căsătorie de un an li s'a născut un copil, blond ca însăși Maud, și femeia în mijlocul fericirilor de mamă își uită de durere. După câte-va luni nici urma vechii dureri nu se vedea pe dînsa. S'a predat cu totul torentului îmbătător, care o ducea dintr'o serbare în alta. Pe semizeul care o făcuse stăpâna lumii, îl așla mai frumos, mai seducător și mai de adorat ca orî când. Lua vie parte la viața artistică a lui și cu deliciu se bucura de gloria bărbatului său,

Desvoltându-se talentul tot mai mult, Maracky nu se mulțumea mai mult cu admirabilele-i improvizări, cari eșiau de sub degetele lui în fie-care zi. Ci avea scopuri mai înalte, voia să ajungă pe scenă, Opera din Viena stătea deschisă înaintea lui. Acolo a predat de mai multe ori un balet fantic („Osinek”) în care lăsă sbor liber fantesiei, apoi o operă „Matei Corvin” în care manifestă sentimentele sale patriotice.

Fanatismul admiratorilor săi acum nu mai cunoștea limite, și l'au înșirat între cei mai mari compozitori pe Chopinul maghiar, căci așa 'l numiau acum.

S'a întâmplat însă că Maud fără știrea bărbatului ei a făcut încercări de împăcare cu tatăl ei. I-a scris o epistolă gingașă plină de supunere și l' a roagă să o scuse. Credea că gloria multe face uitate și că nobilul lord va privi cu alți ochi pe marelui compozitor sărbătorit de cum privise pe artistul de vjoară admirat. La opt zile își reprimi scrisoarea nedesfăcută. Lordul a fost preț de tot ofensat în mândrie prin călătoria fiicei sale și-a ținut cuvântul pe copila necredincioasă nu voia să o mai cunoască.

(Va urma.)

Cele mai noi stoffe de haine p. dame,
Mătase pentru haine și bluze,
Specialități în bluze gata
se pot căpăta la

SINGER SÁNDOR
prăvălie de mode și trusouri.
— ARAD, Andrásy-tér 20. —

Pânzetur, șifoane și fețe de masă,
Trusouri de mireasă,
începând cu cele mai simple până la cele mai
elegante, în mare asortiment, se pot căpăta la

SINGER SÁNDOR 1 19-25
prăvălie de mode și trusouri.
— ARAD, Andrásy-tér 20. —

Ciorapi p. dame, bărbați și copii (tricotați în pușcărie).
Lingerie pentru bărbați, Cravate, Covoare, perdele
și șarșafuri după cea din urmă modă se pot căpăta la

Singer Sándor
prăvălie de mode și trusouri.
— ARAD, Andrásy-tér 20. —

IN ATENȚIA M. ON. DAME

În urma îngrămădirii corseturilor în magazinul nostru

Corsetele noastre moderne

LE VINDEM CU PREȚ DE JUMĂTATE

Rugăm atât cumpărătorii din provincă, cât și din loc să bine-
voiască a se convinge despre estințatatea mărfurilor noastre.

Comandă după măsură grabnic. 35 2-7

Frații Brassay

— ARAD, Strada Furray. —

Diplomă de aur 1891. Oradea-Mare.

SCHÄFFER JÓZSEF

compactor.

ARAD, Strada Tabajdy Károly.

Execută tot felul de

lucrări de compactorie

dela executarea cea mai simplă până la cea
mai de lux. — Comandele din loc și pro-
vincă se efectuează prompt și punctual. —
Lucru bun și solid! Prețuri moderate!
Serviciu punctual! 1045 34—

Diplomă de argint 1885. Budapesta.

Cel mai vechiu atelier de reparaturi
și depozit de biciclete și mașini de
cusut, în Arad, piața Libertății 7.

HAMMER VILMOS

mehanician electric.

N-rul telefonului 96.

Biciclete de Dresda, calitatea I.

Depozit de

Mașini de cusut Singer pentru bro-
dărit fine, și

mașini de cusut Singer cu 32 fl. pe
lângă garanție de 5 ani.

Instalări de sonerii și telefon.

se primesc pe lângă mare garanție.
Mare depozit de bucați de biciclete
și mașini de cusut. 1059 31—

SEIDEL OTTO,

fabricant de călucii,

ARAD, Andrásy-tér Nr. 9
(vis à vis cu biserică).

Execută ori-ce fel de chipiu mi-
litar, postav financiar pentru pompieri,
pentru preoți și civili, calitate bună,
preț moderat. 935 46-80

Telefon (pentru oraș și comitat) Nr. 387.

BRAUN N. A.

depozit de culori.

Arad, piața Boros-Béni Nr. 10.

Mare depozit de firnis, culori de
ulei fabricat propriu, culori pentru vâp-
sirea podelelor, uleiuri pentru mașini, și a.
toate de prima calitate.

— Comandă din provincă se

1034 48— efectuează prompt și solid —

— Pachetarea gratuit. —

Cel mai puțin isvor de cumpărare
din Arad.

Juvaericeale,

bucăți de aur și argint (frante)
bilete de amanet

cumpără pe bani gata cu prețurile
cele mai scumpe, sau le schimbă cu
alte obiecte. 1005 68—

Deutsch Izidor,

clășornicar și juvaergeriu

Arad, strada Templom.

— Telefon n-rul 438. —

Dacă aveți 1006 21-50

tapete (covoare) de reparat

fie acele covoare de Smyrna sau
Persia nu le trimiteți în alt loc. În
Arad nu se știe încă, că mai fra-
mos și mai puțin le repară sub-
scrisul, care din nenumerate părți a
primit scrisori de mulțumită.

Schwartz József,

atelier de reparat și curățit covoare.

Józsefföherczeg-ut 8.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

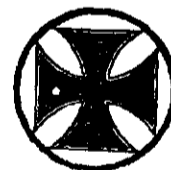
Patent Nr. 86967.

Nu e crucea Volta.

Nu e leac secret.

vindecă și inviorează sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă
și folosește contra durerilor de
cap, urechi și dinți, migrene,
neuralgie, împedecarea circii
lațunii sângelui, anemie, amu-
țeli, țuituri de ureche, bătae-
de inimă, sgârșiri de inimă,
astma, auzul greu, sgârșiri de sto-
mac, lipsa poftel de mâncare, răceală
la mână și picioare, slăbirea peste tot,
reuma, podagră iachias, udului în pat,
influenza, insomnia, epilepsia, circula-

ția neregulată a sângelui și con-
tra multor altor boale, cari la
tracare normală a medicului
se vindecă prin electricitate.
Însușirea acestui aparat este,
că vindecă nu numai din timp
în timp, ci introduce constant
în corpul omenească binefăcătorul cu-
rent, când pe deoparte vindecă
cu succes boalele afătoare, care
pe de altă parte e cel mai bun
scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurărilor, că acest aparat
vindecă boale vechi de 20 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii,
cari prețuesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate vedea aceste
atastate. Pacientul, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca prin apa-
ratul meu, primește banii înapoi.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zdărnice, rog a proba aparatul
meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu
poate fi confundat cu aparatul „Volta“, care atât în Germania, cât și în
Austro-Ungaria a fost oficial oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu
electro-magnetic prin deosebita-i putere vindecătoare, e în genere cunoscut,
apreciat și respândit.

Chiar și iestinatatea estraordinară a crucii mele electro-magne-
tice o recomandă cu înțepire. 824—180

Prețul aparatului mare e Cor. 6.
folosibil la morburf învechite.

Prețul aparatului mic e Cor. 4.
folosibil numai la copii și la femei de consti-
tuție foarte slabă.

Locul central principal de vânzare și expedare pentru țeară
și străinătate e:

Müller Albert, Budapesta, V., str. Vadász 42./K
colțul str. Kálmán.